

Balanç del primer any

Universitat Jaume I: punt i seguit

El dia 28 de setembre es va fer l'acte d'obertura de curs de la Universitat Jaume I. Aquest segon any de vida haurà de ser, malgrat la crisi econòmica, el de la consolidació de la universitat de Castelló de la Plana.

Després de pràcticament dos anys de preparació i gestions, el 14 d'octubre de l'any passat va ser inaugurada la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana. Amb aquell acte es completava l'objectiu de dotar Castelló d'una universitat independent, una demanda ja antiga per part dels castellonencs. A més a més, el desig del president de la Generalitat valenciana, un dels principals impulsors, s'havia acomplert.

El 28 de febrer de 1991, les Corts Valencianes havien aprovat, per unanimitat, la llei de creació de la Universitat Jaume I. Així es convertia en la primera universitat que creava la Generalitat valenciana. Amb tot i això, aquesta universitat no es constituïa a partir del no-res: la base havia de ser l'antic Col·legi Universitari de Castelló, que fins aquell moment depenia de la Universitat de València. I amb la llei de creació arriben els primers diners: les Corts aproven un crèdit extraordinari de 1.700 milions de pessetes per a afrontar els primers mesos de funcionament de la universitat castellonenca.

D'altra banda, la Jaume I no naix sola. Als Països Catalans hi ha d'altres universitats que comencen a caminar, com ara la Rovira i Virgili o la Pompeu Fabra. I la veritat és que caminen, en certa mesura, plegades: la Jaume I i la Pompeu Fabra, per exemple, mantenen convenis de col·laboració.

Com sempre, però, els inicis són difícils. De fet, la Universitat Jaume I ha hagut de superar un dels problemes més durs, l'econòmic. Durant el curs 1991-1992, un retall pressupostari per part de la Generalitat valenciana feia trontollar els fonaments de la universitat. Mentre

Francesc Michavila, rector de la Jaume I, intentarà superar els esculls econòmics del curs anterior.

Això havia d'implicar un canvi de metodologies i una planificació molt major: la reforma preveu, per exemple, la possibilitat d'un 10% de crèdits de lliure configuració. És a dir, els estudiants podran cursar fins a 100 hores lectives d'assignatures diferents de la seva carrera. Tanmateix, aquest fet ha provocat més d'un maldecap als responsables d'organitzar els horaris i els alumnes n'han hagut de patir les conseqüències.

Però amb aquesta davallada de pressupostos, els principals perjudicats van ser els projectes d'investigació prevists. Això no obstant, per a aquest curs, el rector, Francesc Michavila, afirma "haver aconseguit la fórmula per a evitar els esculls econòmics del curs anterior".

Després d'un any tan mogut —amb dimissió d'algun vice-rector inclosa— la Universitat Jaume I afronta el seu segon curs amb uns objectius ben clars: d'una banda, consolidar l'oferta docent i, de l'altra, iniciar la construcció

de la nova ciutat universitària. A la llarga, doncs, la Universitat Jaume I té previst passar dels 5.000 estudiants de l'any passat als 30.000 que podrà acollir la futura ciutat universitària. De moment, enguany ja en són 6.000. Amb tot, uns objectius força optimistes per a una universitat que fins i tot ha estat nomenada «valencià de l'any». Joan Fuster, com a president de la Fundació Huguet, en va lliurar el nomenament al rector Michavila. Ara, la Universitat Jaume I ha volgut reconèixer la figura del mestre de Sueca i li ha concedit, a títol pòstum, la primera Medalla de la Universitat.

que la Universitat Jaume I sol·licitava més de 3.600 milions de pessetes, la Generalitat valenciana tan sols en concedia 1.499.

Amb això es complicava un projecte que, d'entrada, ja oferia dificultats evidents. Calia posar en marxa dotze noves titulacions, per a la qual cosa s'havien incorporat més de dos-cents professors. A més a més, també hi havia hagut una contractació important de personal d'administració i serveis i s'havien hagut de fer obres d'infraestructura.

Per si tot això era poc, la Universitat Jaume I esdevenia la primera de l'estat espanyol que incorporava plenament la reforma de l'ensenyament universitari.

Daniel P. Grau